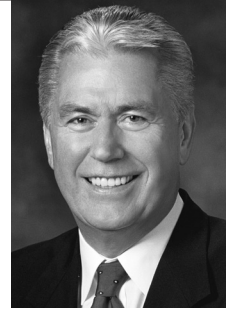

**predsjednik
Dieter F. Uchtdorf**
drugi savjetnik u
Prvom predsjedništvu

Dobro je

Dok razmišljam o našem pionirskom naslijeđu, najdirljivija stvar koja mi pada na pamet je crkvena pjesma »Hajdemo sveci« (*Crkvena pjesmarica*, br. 7). Oni koji su krenuli na to dugo putovanje u dolinu Salt Lake često su pjevali ovu pjesmu tijekom svojeg putovanja.

Svjestan sam da svecima nije bilo lako. Među njima je harala bolest, vrućina, umor, hladnoća, strah, glad, bol, sumnja pa čak i smrt.

Unatoč svakom razlogu vikati »teško je« stvorili su stav kojem se danas možemo samo diviti. Gledali su iznad svojih tegoba prema vječnim blagoslovima. Bili su zahvalni u tim okolnostima. Usprkos dokazima za suprotno, pjevali su sa svim uvjerenjem svojih duša: »Dobro je!«

Naša hvala pionirima je prazna ako ne uzrokuje naše vlastito promišljanje. Spominjem nekoliko njihovih osobina koje me nadahnjuju dok razmišljam o njihovoj žrtvi i predanosti.

Sučut

Pioniri su se brinuli jedni za druge neovisno o društvenim, ekonomskim ili političkim zaledima. Čak i kada je to usporavalo njihov napredak, uzrokovalo neugodnosti ili značilo osobnu žrtvu i težak rad, oni su si pomagali.

U našem svijetu koji je pristran i usmjeren na cilj, osobni ili stranački zadatak može stati ispred brige za druge ili jačanje Božjeg kraljevstva. U današnjem društvu, dostizanje određenih ideoloških ciljeva može izgledati kao mjera naše vrijednosti.

Postavljanje i ostvarivanje ciljeva može biti predivna stvar. Ali kada uspjeh postizanja tih ciljeva dolazi pod cijenu odbacivanja, ignoriranja ili povrede drugih, trošak tog uspjeha može biti previsok.

Pioniri su pazili na one u njihovom društvu, ali su također bili obzirni prema onima koji su dolazili za njima, sadeći usjeve za kola koja su slijedila.

Znali su snagu obitelji i prijatelja. I, jer su ovisili jedni o drugima, postali su jaki. Prijatelji su postali obitelj.

Pioniri služe kao dobar podsjetnik zašto se moramo osloboditi od iskušenja da se izoliramo te da, umjesto toga, posegnemo prema drugima i imamo sućut i ljubav jedni za druge.

Posao

»Hajdemo Sveci, nek ne plaši rad.«

Ovaj izraz je postao himna umornim putnicima. Teško je zamisliti koliko su puno te velike duše radile. Hodanje je bilo jedna od najlakših stvari koje su radili. Svi su morali zajedno raditi kako bi imali hranu, popravili kola, brinuli o životinjama, pazili na bolesne i slabe, tražili i skupljali vodu te se zaštitili od opasnosti elemenata i vrebajuće divljine.

Svakog jutra bi se budili s jasno utvrđenim svrhama i ciljevima koje su svi razumjeli: služiti Bogu i svojim bližnjima te stići u dolinu Salt Lake. Svakog su dana te svrhe i ciljevi bili jasni, znali su što treba činiti te da je napredak svakog dana važan.

U naše vrijeme – kada je toliko toga što želimo nadohvat ruke – izazovno je okrenuti se ili odustati kada god se put pred nama čini težak ili uspon prevelik. U takvim trenucima, nadahnuće možemo naći u razmišljanju o tim muškarcima, ženama i djeci koji nisu dopustili bolesti, teškoćama, boli ili čak smrti da ih odvratu od njihovog odabranog puta.

Pioniri su naučili da radeći teške stvari produbljuju i jačaju tijela, um i duh, uvećavaju razumijevanje njihove božanske naravi i uzvisuju sućut za druge. Ova navika je ojačala njihove duše i postala blagoslov dugo nakon što je završilo njihovo putovanje preko ravnica i planina.

Optimizam

Kada su pioniri pjevali, izrazili su treću lekciju: »Radostno naprijed sad.«

Jedna od najvećih ironija našeg doba je što smo blagoslovljeni s toliko toga, a ipak možemo biti nesretni. Čudesa napretka i tehnologije nas preplavljaju i zasipaju sigurnošću, zabavom, trenutnim zadovoljstvom i pogodnostima. Ali ipak oko sebe vidimo toliko nesreće.

Pioniri, koji su puno žrtvovali, pošli su bez osnovnih životnih potreba i bili ih gladni. Razumjeli su da radost ne dolazi kao rezultat sreće ili slučajnosti. Sigurno ne dolazi iz ispunjenja svih naših želja. Sreća ne dolazi iz vanjskih okolnosti. Dolazi iznutra – neovisno o tome što se događa oko nas.

Pioniri su to znali, a s tim su duhom pronalazili sreću u svakoj okolnosti i u svakoj kušnji – čak u onim kušnjama koje su dopirale duboko do njihovih duša.

Kušnje

Ponekad gledamo unatrag na ono što su pioniri pretrpjeli i s olakšanjem kažemo: »Hvala Bogu što nisam živio u to vrijeme.« Ali pitam se bi li ti hrabri pioniri, da nas mogu vidjeti danas, izgovorili isto mišljenje.

Iako su se vremena i okolnosti promijenili, načela suočavanja s izazovima i uspješnog suživota kao brižna i napredna zajednica pod Bogom se nisu promijenila.

Od pionira možemo naučiti imati vjeru i povjerenje u Boga. Možemo naučiti imati sućuti prema drugima. Možemo naučiti da rad i marljivost blagoslivljaju ne samo vremenito nego i duhovno. Možemo naučiti da nam je sreća dostupna bez obzira na naše okolnosti.

Najbolji način kako možemo poštivati i pokazati zahvalnost pionirima jest u vlastite živote prihvatiti vjernost Božjim zapovijedima, sućut i ljubav prema bližnjima i radišnost, optimizam i radost koju su pioniri tako dobro pokazali u vlastitim životima.

Dok tako činimo, možemo dosegnuti kroz desetljeća, primiti ruke tih plemenitih pionira u naše i dodati naš glas njihovom dok svi pjevamo: »Dobro je! Dobro je!«

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Možete započeti pjevajući »Hajdemo sveci« (*Crkvena pjesmarica*, br. 7) s onima koje posjećujete. Možete iznijeti svoje iskustvo kada ste vi ili netko koga poznajete primijenili načela sućuti, rada ili optimizma. Ako ste potaknuti, možete svjedočiti o blagoslovima koji dolaze kroz življenje tih načela i obećati onima koje posjećujete da mogu primiti slične blagoslove.

MLADI

Vođenje zapisa

Predsjednik Uchtdorf uspoređuje naše dane s dobom pionira. Iako možda niste prešli ravnice, vi ste poput pionira više nego što to mislite! Također možete pokazati sućut, marljiv rad i optimizam. I baš kao što znamo da su pioniri pokazali te osobine zbog zapisa koje su čuvali, vaše potomstvo vas može upoznati kroz vaš dnevnik.

Uzmite nekoliko minuta kako biste zapisali nešto o sebi u svom dnevniku. Možete pisati o duhovnim stvarima, kao kada ste stekli vaše svjedočanstvo ili savladali izazove uz pomoć Nebeskog Oca. Također može pomoći vašim šukunucima (koji možda jednoga dana pročitaju vaš dnevnik!) saznati kako je izgledao vaš svakodnevni život. Koje projekte radite u školi? Kako izgleda vaša soba? Koje je vaše najdraže sjećanje na vašu obitelj?

Dok počinjete pomalo pisati svakog dana, nećete samo biti u stanju jasnije vidjeti kako vam Nebeski Otac pomaže u svakodnevnom životu, isto kao što je pomagao pionirima, nego ćete ostavljati nasljeđe za vlastito potomstvo.

Slijediti primjer pionira

Predsjednik Uchtdorf iznosi nekoliko načina na koji su pioniri pokazali ljubav za Nebeskog Oca. Možete slijediti njihov primjer. Evo nekoliko ideja za početak:

SUĆUT

- Napišite ljubaznu poruku ili se ljubazno ponašajte prema nekome tko je tužan.
- Pomozite prijatelju iz razreda s njegovom domaćom zadaćom.

POSAO

- Postavite cilj. Činite nešto svaki dan ovog mjeseca kako biste postigli svoj cilj.
- Pomozite roditeljima napraviti večeru.

OPTIMIZAM

- Napravite popis 10 sretnih događaja u vašem životu.
- Nasmiješite se svakome koga vidite.

Obilježja Isusa Krista: Praštanje i milosrđe

Uz molitvu proučite ovaj materijal i tražite spoznaju o tome što podijeliti s drugima. Kako će razumijevanje Spasiteljevog života i poslanja povećati vašu vjeru u njega i blagosloviti one o kojima brinete kroz kućno posjetiteljstvo? Za više informacija posjetite: reliefsociety.lds.org.

Vjera, obitelj, potpora

Ovo je dio serije Poruka za kućno posjetiteljstvo koja prikazuje Spasiteljeva obilježja.

Razumijevanje da je Isus Krist bio pun praštanja i milosrđa nam može pomoći oprostiti i protegnuti milost na druge. »Isus Krist je naš Primjer,« rekao je predsjednik Thomas S. Monson. »Njegov je život bio baština ljubavi. Bolesnog je ozdravio; slomljenog je podignuo; grešnika je spasio. Na kraju, srdita rulja oduzela je njegov život. Pa ipak još uvijek odzvanjaju riječi s brda Golgote: 'Oče, oprostimo im, jer ne znaju što čine' – uzvišeni iskaz suosjećanja i ljubavi u smrtnosti.«¹

Ako mi otpustimo drugima njihove grijehove, naš Nebeski Otac će također otpustiti nama. Isus nas zato traži da budemo »milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš« (Luka 6:36). »Oprost za naše grijehove dolazi uz uvjete,« rekao je predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu. »Moramo se pokajati... Nismo li svi mi, u ovom ili onom trenutku, krotko pristupili

pomirilištu i molili za milost? Nismo li zaželjeli milosrđe svom snagom svoje duše – da nam bude oprošteno za sve pogreške koje smo učinili i grijeha koje smo skrivili... Dopustite Kristovom pomirenju da promijeni i iscijeli vaše srce. Volite jedan drugoga. Oprostite jedan drugom.«²

Dodatni stihovi iz Svetih pisama

Matej 6:14-15; Luka 6:36-37;
Alma 34:14-16

Iz Svetih pisama

»Moramo oprostiti kao što nam je oprošteno«, rekao je starješina Jeffrey R. Holland iz Zbora dvanaestorice apostola.³ Priča o izgubljenom sinu nam pokazuje obje strane oprosta: jednom sinu je oprošteno, a drugi sin se bori oprostiti.

Mlađi sin je uzeo svoje nasljeđe, brzo ga potrošio, a kada je došla glad, radio je hraneći svinje. Sveta pisma kažu da kada »dođe k sebi«, vratio se doma i rekao je svom ocu da nije dostojan biti njegov sin. Ali

njegov otac mu je oprostio i zaklao ugojeno tele za gozbu. Stariji sin se vratio s polja gdje je radio te se razjario. Podsjetio je oca da mu je služio mnogo godina, nikada se nije ogriješio o zapovijedi, ali ipak »ti mi nikada ne dade ni jareta da bih se mogao provediti sa svojim prijateljima«. Otac je odgovorio: »Sine, ti si uvijek sa mnom. Sve je moje tvoje. Ali se ipak trebalo veseliti i radovati, jer ti ovaj brat bijaše mrtav i opet oživje, bijaše izgubljen i nađe se!« (vidi Luka 15:11-32).

NAPOMENE

1. Thomas S. Monson, »Love, the Essence of the Gospel«, *Liahona*, svibanj 2014., 91.
2. Dieter F. Uchtdorf, »The Merciful Obtain Mercy«, *Liahona*, svibanj 2012., 70, 75, 77; naglasak u izvorniku.
3. Jeffrey R. Holland, »The Peaceable Things of the Kingdom«, *Ensign*, studeni 1996., 83.

Razmotrite sljedeće

Kako oprost može koristiti onome koji oprašta?